

Aniversarea Pisicii asasine

EDITURA PARALELA 45

Redactare: Mihaela Pogonici
Tehnoredactare și DTP copertă: Mihail Vlad
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

FINE, ANNE

Aniversarea pisicii asasine / Anne Fine ; il. de Steve Cox ; trad. din

lb. engleză de Viorel Zaicu. - Pitești : Paralela 45, 2019

ISBN 978-973-47-2941-8

I. Cox, Steve (il.)

II. Zaicu, Viorel (trad.)

821.111

The Killer Cat's Birthday Bash

Anne Fine

Text copyright © Anne Fine, 2008

Illustrations copyright © Steve Cox, 2008

All rights reserved

Copyright © Editura Paralela 45, 2019

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar
conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.

www.edituraparalela45.ro

ANNE FINE

**Aniversarea
Pisicii asasine**

Ilustrații de Steve Cox

Traducere din limba engleză de
Viorel Zaicu

Editura Paralela 45

CUPRINS

1. N-a fost vina mea	7
2. „Vorbești de mine?“	10
3. Fără câini	16
4. Stafilele din șifonier	29
5. Când o să zboare pudelii	41
6. Nu mai e mult	52
7. Speriați caii	58
8. Clubul Nașparliilor	63
9. Bestia Îngrozitoare	75
10. Cel mai tare spectacol	83

2

„VORBEȘTI DE MINE?”

A fost o zi groaznică. Groaznică. Ploaia plescăia în geamuri. Vântul mugea. Așa că Ellie s-a așezat cu burta pe covor și a început să răsfoiască albumul.

— O, tată! Uite o poză cu tine de când ai căzut în șanțul ăla cu noroi.

(Acolo e cel mai bine să stea oamenii, dacă mă întrebați pe mine.)

— O, mamă! Vino să vezi poza asta. Părul tău arată *minunat!*

(Pe planeta lipsei de bun-gust, poate. Aici nu!)

Și Ellie a ținut-o tot așa, chițaind
ca puițul ăla de șoarece pe care eu și
Tigruț îl băgaserăm în sperieți după tom-
beroane. Până la urmă am hotărât că nu
mai suport și am pornit-o către ușă.

Tocmai atunci a chițăit din nou:

— O, uite una cu Tuffy! Nu-i așa că e *duuulce*?

M-am întors să-i arunc o privire din gama „Vorbești de mine?“, dar ea nici măcar n-a observat. Era prea ocupată cu pălăvrăgeala și mirările și gândurile ei!

— Vino s-o vezi pe asta, mamă. Tuffy arată așa *drăguț*!

Nu are de ce să-mi fie rușine sau să mă scuz. Pe vremea aia eram un ghemuleț pufos. Eram un pisoiaș. Iar pisoiașii *sunt* dulci.

Ellie a luat altă poză.

— Uite! Aici Tuffy e *superb!*

Nu m-am mai putut abține – eram curios. M-am dus să arunc o privire. Bineînțeles, era o poză cu mine. Niște ochi enormi și naivi, înconjurați de o blană ca un nor de puf. Arătam ca o chestie de pe felicitările alea siropoase pe care le primesc mamele de ziua lor de la sora bunicului.

Cât pe ce să vomit. Dar Ellie a arătat cu degetul ce era scris dedesubt și a citit:

— *Fermecătorul nostru pisoiaș. Născut în 31 octombrie.*

S-a uitat la mama ei.

— Suntem în octombrie. Asta înseamnă că se apropie ziua lui Tuffy.